

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313215683
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313215683.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne S. H. M.. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX G., proti žalovanému N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, XXX XX G., právne zastúpený advokátkou JUDr. Vierou Melkovou, ul. 26. novembra 1, 066 01 Humenné, v konaní o vysporiadaní spoločného majetku manželov po rozvoде, takto

r o z h o d o l :

I. Z vecí, ktoré mali účastníci konania v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov určuje súd do výlučného vlastníctva žalobkyne tieto hnutelné veci:

1. 1 kus záclony (por. č. 6 v žalobe) v hodnote 6,25 eur,
 2. počítač značky Acer (por. č. 12) v hodnote 250,- eur,
 3. 1 kus obliečky (por. č. 17) a 4 osušky (por. č. 17) v hodnote 37,5 eur,
- teda veci v celkovej hodnote 293,75 eur.

II. Z vecí, ktoré mali účastníci konania v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov určuje súd do výlučného vlastníctva žalobcu tieto hnutelné veci:

1. televízor značky Philips (por. č. 1v žalobe) v hodnote 300,- eur,
2. sedacia kožená súprava (por. č. 2) v hodnote 400,- eur,
3. obývacia stena (por. č. 3) v hodnote 200,- eur,
4. chladnička Calex (por. č. 4) v hodnote 70,- eur,
5. záclony 7 kusov (por. č. 6) v hodnote 43,75 eur,
6. garniže 3 kusy (por. č. 7) v hodnote 70,- eur,
7. koberce 2 kusy (por. č. 9) v hodnote 80,- eur,
8. manželská posteľ (por. č. 10) v hodnote 100,- eur,
9. detská izba (por. č. 11) v hodnote 200,- eur,
10. stôl + 4 stoličky (por. č. 15) v hodnote 50,- eur,
11. jedna súprava posteľnej bielizne a 4 osušky (por. č. 17) v hodnote 37,5 eur,
12. fotoaparát značky Olympus (por. č. 18) v hodnote 100,- eur,

teda veci v celkovej hodnote 1651,25 eur.

III. Žalobca je p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 678,75 eur a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V. Účastníci konania sú p o v i n n í zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok každý z nich po 33,- eur a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa podala na Okresný súd Humenné dňa 22.10.2013 žalobu o vysporiadanie spoločného majetku manželov po rozvode s tým, že manželstvo medzi účastníkmi konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 02.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2011, sp.zn. 6C/133/2010.

V žalobe žalobkyňa žiadala, aby súd vysporiadal hnuiteľné veci patriace do BSM a to televízor značky Philips v cene 300,- eur, sedáciu súpravu koženú v cene 400,- eur, obývaciu stenu v cene 200,- eur, chladničku Calex v cene 70,- eur, pomôcky do kuchyne v cene 70,- eur, záclony v cene 50,- eur, garníže v cene 70,- eur, konferenčný stôl v cene 50,- eur, koberce v cene 80,- eur, manželská posteľ 100,- eur, detská izba v cene 200,- eur, počítač značky Acer v cene 250,- eur, skrine (šatník) v cene 100,- eur, kuchynská linka v cene 500,- eur, stôl a stoličky v cene 50,- eur, kúpeľňa v cene 400,- eur, posteľná bielizeň a osušky v cene 75,- eur a fotoaparát značky Olympus v cene 100,- eur, teda spolu hnuiteľné veci v celkovej hodnote 3.065,- eur. Žalobkyňa žiadala, aby tieto veci patrili do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že aby jej tento vyplatil sumu 4.000,- eur.

Žalovaný sa vo veci vyjadril svojim písomným podaním z 13.11.2013, kde uviedol, že súhlasí s cenami hnuiteľných vecí uvedených žalobkyňou v žalobe, avšak poukazuje na to, že žalobkyňa požaduje vyplatiť celú hodnotu týchto vecí, hoci podľa zákona má nárok len na 1 z hodnoty vecí. Uviedol, že kuchynská linka, ako aj kúpeľňa je súčasťou a príslušenstvom bytu, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve a teda nemôže to byť predmetom vyporiadania. Rovnako uviedol, že predmetom vyporiadania nemôže byť konferenčný stôl, pretože tento bol zakúpený ešte pred uzavretím manželstva a je v jeho výlučnom vlastníctve. Taktiež navrhol iný spôsob vyporiadania týchto hnuiteľných vecí a to tak, aby si žalobkyňa zobrala chladničku značky Calex, pomôcky do kuchyne, záclony, koberce, manželskú posteľ, nábytok v detskej izbe, počítač značky Acer, skrine (šatník), stôl a stoličky, posteľnú bielizeň a osušky s tým, že zvyšné veci nech sú prisúdené do jeho výlučného vlastníctva. Predmetom vyporiadania podľa neho by mali byť aj jeho dlhy z dvoch pôžičiek, ktoré uzatvoril za trvania manželstva. S VÚB, a.s. bankou mal a má uzavretú pôžičku a bola mu vydaná kreditná karta Master Card. Rovnako za trvania manželstva uzatvoril s Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o pôžičke so splátkovou kartou Quatro.

Na pojednávaní konanom dňa 29.01.2014 žalobkyňa a žalovaný pred súdom zhodne odsúhlasili okruh hnuiteľných vecí, ktoré majú byť predmetom vyporiadania BSM a zároveň si odsúhlasili aj zostatkovú hodnotu týchto vecí s tým, že žalobkyňa žiadala, aby tieto hnuiteľné veci boli prisúdené do výlučného vlastníctva žalovaného a tento aby jej vyplatil 1/2 hodnoty z týchto vecí.

Konkrétne účastníci určili okruh hnuiteľných vecí patriacich do BSM, ktoré majú byť predmetom vyporiadania v tomto súdnom konaní a to tak, že predmetom vyporiadania majú byť: 1. 1 kus záclony (por. č. 6) v hodnote 6,25 eur,

2. počítač značky Acer (por. č. 12) v hodnote 250,- eur,

3. 1 kus obliečky (por. č. 17) a 4 osušky (por. č. 17) v hodnote 37,5 eur, t.j. celkový majetok v hodnote 293,75 eur.
4. televízor značky Philips (por. č. 1) v hodnote 300,- eur,
5. sedacia kožená súprava (por. č. 2) v hodnote 400,- eur,
6. obývacia stena (por. č. 3) v hodnote 200,- eur,
7. chladnička Calex (por. č. 4) v hodnote 70,- eur,
8. záclony 7 kusov (por. č. 6) v zostatkovej hodnote 43,75 eur,
9. garniže 3 kusy (por. č. 7) v hodnote 70,- eur,
10. koberce 2 kusy (por. č. 9) v hodnote 80,- eur,
11. manželská posteľ (por. č. 10) v hodnote 100,- eur,
12. detská izba (por. č. 11) v hodnote 200,- eur,
13. stôl + 4 stoličky (por. č. 15) v hodnote 50,- eur,
14. jedna súprava posteľnej bielizne a 4 osušky (por. č. 17) v hodnote 37,5 eur,
15. fotoaparát značky Olympus (por. č. 18) v hodnote 100,- eur, a to všetko v hodnote 1651,25 eur.

Ostatné veci a položky účastníci konania zhodne vylúčili z vyporiadania BSM. Následne preto súd pri vyporiadaní BSM medzi účastníkmi tohto konania, vychádzal z takto vyššie určeného okruhu BSM účastníkmi konania a z takto určených a odsúhlasených cien týchto hnutelných vecí určených účastníkmi konania. Účastníci konania nežiadali znalecké dokazovania na určenie hodnoty vecí.

Podľa §153 ods. 1, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 120, odsek 3 O.s.p. : Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Žalobkyňa pri výpovedi uviedla, že v súčasnej dobe býva v prenajatom zariadenom byte spolu so spoločnou dcérou účastníkov a spolu so svojím priateľom. Z uvedených hnutelných vecí, ktoré majú byť predmetom vyporiadania v tomto konaní žiada do svojho výlučného vlastníctva veci, ktoré si už zobrala a to počítač značky Acer v hodnote 250,- eur, jednu posteľnú bielizeň a štyri osušky, jednu záclonu a ostatné veci žiadala, aby súd prisúdil do výlučného vlastníctva žalovaného a tento jej vyplatil 1/2 z hodnoty týchto vecí tak, aby ich podiely boli rovnaké. K uvedeným pôžičkám žalovaného kartám z VÚB, a.s. a Consumer Finance Holding, a.s. žalobkyňa uviedla, že tieto pôžičky podpisoval a bral výlučne žalovaný a to hoci počas trvania manželstva, avšak tieto boli spotrebované na bežný chod domácnosti počas trvania manželstva a teda ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvod boli tieto peňažné prostriedky spotrebované. Neboli za nich zakúpené žiadne hodnotné veci, ktoré by boli teraz predmetom vyporiadania BSM medzi účastníkmi konania. Uviedla, že ona taktiež má pôžičkovú kartu z VÚB, a.s. a nežiada, aby bola predmetom vyporiadania, pretože túto pôžičku si zobrala výlučne ona a rovnako ju aj spláca. Prostriedky z nej taktiež boli spotrebované ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvod a boli určené na bežný chod domácnosti.

Žalovaný trval na svojich vyjadreniach s tým, že bez bližšieho odôvodnenia žiadal prisúdiť tak ako to bolo vyššie uvedené, časť hnutelných vecí do výlučného vlastníctva žalobkyne. Predmetom vysporiadania majú byť aj pôžičky, ktoré zobral len výlučne jeden z manželov a to v jeho prípade pôžička z VÚB,

a.s. a z Consumer Finance Holding, a.s. Taktiež uviedol, že uvedené prostriedky z týchto pôžičiek boli spotrebované počas trvania manželstva ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvod a neboli za nich zakúpené žiadne hodnotné veci, ktoré by teraz boli predmetom vyporiadania BSM medzi účastníkmi konania.

Predmetom tohto konania je vyporiadanie BSM po jeho zániku, rozvodom manželstva.

Na uvedený právny vzťah a uvedený súdny spor sa vzťahujú predovšetkým tieto právne predpisy:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len OZ) : V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom, alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 147 ods. 1 OZ : Pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 148 ods. 1 OZ : Zánikom manželstva zanikne aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 OZ : Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Podľa odseku 3 ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 OZ : Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby mal. detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery príčiny je treba vziať aj zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Je potrebné poukázať na § 143 a na právnu domnienku ním založenú, že všetko, čo bolo nadobudnuté niektorým z manželov za trvania manželstva patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a teda sa bude vyporiadavať v rámci konania o vyporiadaní, pričom dôkazné bremeno o tom, čo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. je povinný preukázať manžel, ktorý to tvrdí.

Podľa § 120, odsek 1, Dôkazná povinnosť : Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Účastníci konania majú teda zo zákona najmä podľa § 120, odsek 1 O.s.p., tzv. povinnosť tvrdenia a tzv. dôkaznú povinnosť, t.j. jednak musia uviesť tvrdenia na preukázanie svojho nároku a jednak následne musia tieto svoje tvrdenia preukázať dôkazmi a uviesť potrebné dôkazy a skutočnosti, pričom tieto povinnosti majú účastníci už aj podľa § 79, odsek 1, 2 O.s.p. a predovšetkým podľa § 101, odsek 1 a § 120, odsek 1 O.s.p.

V tomto prípade súd dokazovanie po poučení účastníkov podľa § 118, odsek 4 O.s.p. vyhlásil za skončené, pričom účastníci nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Právny zástupca žalovaného žiadal,

aby žalobkyňa doložila svoju zmluvu o pôžičke a kreditnej karte s VÚB, a.s., avšak súd tento návrh zamietol, vzhľadom na to, že sa nejedná o spoločný dlh manželov, tak ako je to nižšie odôvodnené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné, sp.zn. 6C/133/2010 a z neho predovšetkým z rozsudku zo dňa 02.12.2010, ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 05.01.2011 súd zistil, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 30.01.1999 a toto bolo uvedeným rozsudkom rozvedené s právoplatnosťou ku dňu 05.01.2011. Z doložených zmlúv o pôžičkách, resp. žiadosti o vydanie pôžičiek a kariet z VÚB, a.s. a z Consumer Finance Holding, a.s. súd zistil, že žalovaný uzatvoril tieto zmluvy sám počas trvania manželstva. Zmluvu o splátkovej karte Quatro a poskytnutí pôžičky z Consumer Finance Holding, a.s. Bernolákova 4681/17, 058 01 Poprad uzatvoril 15.01.2008 pod číslom XXXXXXXXXXXX. Druhú zmluvu s VÚB, a.s. uzatvoril dňa 05.09.2002 pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe týchto pôžičiek a kreditných platobných kariet priebežne žalovaný čerpal pôžičky a následne ich splácal v súlade s pôžičkovými zmluvami a v súlade s obchodnými podmienkami.

Z výpovedi žalobkyne súd zistil, že ona mala počas trvania manželstva taktiež poskytnutú pôžičku a vydanú kreditnú platobnú kartu z VÚB, a.s., ktorú spláca sama a má ju aj v súčasnosti. Žalobkyňa a rovnako aj žalovaný uviedli, že všetky prostriedky z týchto pôžičiek boli použité v priebehu manželstva v ich spoločnej domácnosti a boli spotrebované ku dňu zániku BSM. Taktiež je dôležité, že obidvaja účastníci potvrdili pri svojich výpovediach, že za uvedené pôžičky neboli zakúpené žiadne hodnotné veci, ktoré by teraz boli predmetom vyporiadania BSM.

Z uvedených listinných dôkazov, ako aj z výpovedi účastníkov je zrejmé, že uvedené peňažné pôžičky neboli poskytnuté manželom ako spoludlžníkom, nejde o ich spoločné dlhy manželov a preto nemôžu byť predmetom vyporiadania BSM v širšom slova zmysle. Tieto zmluvy boli uzavreté každým z manželov zvlášť a ide o ich samostatné pôžičky toho ktorého manžela. Keďže tieto pôžičky uzatvoril každý z manželov samostatne a finančné prostriedky z nich boli ku dňu zániku BSM spotrebované v ich spoločnej domácnosti a okrem toho za tieto prostriedky nebol nakúpený žiadny hodnotný spoločný majetok, ktorý by bol predmetom BSM v tomto konaní, súd nepovažoval tieto pôžičky ani za spoločný dlh manželov a ani za vnos a preto s nimi pri vyporiadaní BSM nemohol počítať.

V prípade, ak by sa v konaní preukázalo do skončenia dokazovania, že z týchto pôžičiek uzavretých každým z manželov samostatne bol zakúpený nejaký hodnotný spoločný majetok, ktorý je predmetom vyporiadania BSM v tomto konaní po jeho zániku, súd by v súlade s judikatúrou a Občianskym zákonníkom riešil tieto pôžičky ako vnos z individuálneho majetku manžela na ich spoločný majetok a teda každý z manželov, ktorý preukáže zo svojho výlučného majetku vynaložil svoje prostriedky na spoločný majetok, má nárok na to, aby mu bolo uhradené čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok (pozri napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 23.04.2008, sp.zn. 22Cdo 1151/2007). Toto však nie je tento prípad.

Keďže účastníci si zhodnými tvrdeniami určili okruh hnutelných vecí, ktoré sú predmetom vyporiadania, ako aj ich hodnotu, sporným medzi účastníkmi konania ostal len spôsob vyporiadania, resp. rozdelenie týchto hnutelných vecí medzi účastníkov konania.

Súd zistil, že v súčasnej dobe žalobkyňa býva v prenajatom zariadenom byte spolu so spoločnou dcérou a nemá žiadne priestory na bývanie vo svojom vlastníctve. Z výpovedi účastníkov zase súd zistil, že uvedené hnutelné veci až na veci ktoré boli prisúdené žalobkyni sú súčasťou zariadenia bytu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného a do tohto bytu boli aj zakúpené a určené. Keďže žalovaný neuviedol žiadne závažné dôvody pre ktoré žiadal spôsob vyporiadania tak, že časť týchto hnutelných vecí mala byť určená do výlučného vlastníctva žalobkyni, súd na jeho návrh čiastočne neprihliadal a do výlučného vlastníctva žalobkyni prisúdil veci, ktoré táto už mala u seba, pretože si ich už zobrala, tak ako je to uvedené vo výroku č. I. tohto rozsudku.

Zvyšné veci, keďže boli zakúpené do bytu, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve žalovaného a v tomto byte sa aj nachádzajú a to pred rozvodom manželstva účastníkov a aj po rozvode manželstva, súd prisúdil do výlučného vlastníctva žalovaného.

Neboli by účelné a bolo by v rozpore so zásadami vyporiadania stanovenými v Občianskom zákonníku, aby časť týchto zariadení ktoré boli zakúpené do bytu vo výlučnom vlastníctve žalovaného, boli teraz prisúdené žalobkyni, ktorá v súčasnej dobe ani nemá kde uvedené veci uskladniť, resp. dať a nemá ani finančné prostriedky na vyplatenie vyrovnávacieho podielu. Súd pritom bral do úvahy aj celkovú odsúhlasenú hodnotu týchto vecí a výšku sumy, ktorá vychádza na vyrovaní podielu a ktorú má vyplatiť žalovaný žalobkyni. Takýto spôsob rozdelenia vecí rešpektuje už aktuálny stav medzi účastníkmi konania a je aj vzhľadom na hodnotu vecí a výšku vyrovnania aj hospodárny.

Súd tak uzatvára, že predmetom vyporiadania sú veci v celkovej hodnote 1945,- eur a každý z manželov má nárok na 1/2 tejto hodnoty, t.j. na 972,50 eur.

Súd prisúdil do výlučného vlastníctva žalobkyne jeden kus záclony v sume 6,25 eur, ďalej počítač značky Acer v sume 250,- eur, jeden pár obliečky a štyri osušky v sume 37,5 eur, t.j. do výlučného vlastníctva žalobkyne bol prisúdený majetok v hodnote 293,75 eur.

Do výlučného vlastníctva žalovaného boli zase prisúdené veci televízor značky Philips (por. č. 1) v hodnote 300,- eur, sedacia kožená súprava (por. č. 2) v hodnote 400,- eur, obývací stena (por. č. 3) v hodnote 200,- eur, chladnička Calex (por. č. 4) v hodnote 70,- eur, záclony 7 kusov (por. č. 6) v zostatkovej hodnote 43,75 eur, garniže 3 kusy (por. č. 7) v hodnote 70,- eur, koberce 2 kusy (por. č. 9) v hodnote 80,- eur, manželská posteľ (por. č. 10) v hodnote 100,- eur, detská izba (por. č. 11) v hodnote 200,- eur, stôl + 4 stoličky (por. č. 15) v hodnote 50,- eur, jedna súprava posteľnej bielizne a 4 osušky (por. č. 17) v hodnote 37,5 eur, fotoaparát značky Olympus (por. č. 18) v hodnote 100,- eur, a to všetko v hodnote 1651,25 eur.

Keďže celková hodnota majetku je 1945,- eur a polovica z neho je 972,50 eur a žalobkyni boli prisúdené veci v hodnote 293,75 eur na vyrovanie podielu súd zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni rozdiel v sume 678,75 eur.

O trovách konania medzi účastníkmi, súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď každému z účastníkov sa dostalo 1/2 z hodnoty súdeného majetku a teda nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu v spore niektorého z nich. Preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Čo sa týka súdneho poplatku, predmetom konania bolo vysporiadanie BSM pričom minimálny poplatok podľa zákona o súdnych poplatkoch, položky č. 6 sadzobníka písm. b/ je 1% z predmetu konania, najmenej však suma 66,- eur. Ako je zrejmé z výroku rozsudku, predmetom konania bol majetok v hodnote 1945,- eur a teda súdny poplatok predstavuje podľa vyššie uvedeného ustanovenia sumu 66,- eur (minimálny súdny poplatok). Z tohto dôvodu, súd zaviazal každého z účastníkov na zaplatenie 1/2 z tohto súdneho poplatku vo výške 33,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať exekúcie podľa osobitného predpisu.